

Når det så er sagt, vil jeg også gerne tilskrive den tidligere regering æren for at have udvist vilje til at løse det her problem. Vi ville have støttet det, hvis vi sad i opposition, og nu er jeg selvfølgelig glad for, at ordførerne fra de tidligere regeringspartier også støtter det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. (Revision).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 9/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Loven om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling blev oprindeligt vedtaget i 1992 og er løbende blevet taget op til revision. Der har endnu ikke været nogen anmeldelse af loven i de danske amter, så det er desværre ikke muligt at bedømme selve ideen om tilbageholdelse i behandling af stofmisbrugere ud fra konkrete erfaringer.

Men hvordan går det generelt med behandling af stofmisbrugere? Umiddelbart er det ikke særlig opløftende. Vi har desværre ikke fundet de rigtige løsninger endnu, så fra Venstres side lægger vi stor vægt på det enkelte menneskes valgfrihed. Det kan godt nok lyde lidt paradoksalt at tale om valgfrihed i forbindelse med tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, men vi mener netop, at vi støtter den enkelte stofmis-

brugers valgfrihed ved at lade dette tilbud indgå som et i en række af tilbud.

Det skal ikke være systemet, der siger nej til behandlingsmuligheden, og dermed forhindrer stofmisbrugeren i at vælge. Det er den enkelte misbrugers rettighed, og vi skal i højere grad have respekt for dette valg.

I Venstre er vi helt enige i, at frivillighed og motivation skal være de bærende principper i forbindelse med behandling af stofmisbrug. Derfor er det også vigtigt, at ethvert behandlingstilbud, som tager udgangspunkt i denne lov, skal være et reelt frivilligt tilbud. Der må ikke udøves pres eller tvang i selve accepten af behandlingstilbuddet.

Tilbageholdelsesmuligheden kan til gengæld være en støtte for den enkelte stofmisbruger i særlig hårde perioder. Det kan eksempelvis være gravide stofmisbrugere, der for alt i verden ønsker at føde et barn uden abstinenser og varige skader.

Udgangspunktet for Venstre er derfor, om vi på forhånd skal fravælge et tilbud, eller om vi ikke hellere skal lade mulighederne være mange. Venstre støtter forslaget om at gøre denne lov permanent, men vi kunne godt tænke os en lidt nærmere belysning af årsagerne til, at dette tilbud ikke har været benyttet hidtil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Den socialdemokratiske gruppe kan stemme for ministerens forslag. Det kan vi gøre ihukommende den debat, der var her i Folketingssalen den 12. januar 2000, hvor der både blev talt for og imod bevarelsen af muligheden for at tilbageholde i en behandling.

Vi er enige med kritikerne i, at tvang i behandling i almindelighed helst skal undgås, men i den konkrete lov har vi den omvendte rolle, for her er det ikke systemet, der alene kan gennemføre en tvang, men den behandlende, der selv forlods skal acceptere, om tvang er noget, der kan arbejdes med, noget, der i øvrigt kun kan opnås, hvis det pågældende amt principielt har besluttet at ville arbejde med kontrakterne.

Jeg har noteret mig, at Narkotikarådet ikke kan anbefale en videreførelse af loven, så selv om vi ikke i dag som gruppe følger Narkotikarådets udtalelse, vil jeg gerne understrege, at det ikke har som konsekvens, at vi synes, det er en

god idé, at regeringen har besluttet at nedlægge netop Narkotikarådet, ej heller nedlæggelsen af Narkofølgegruppen kan vi støtte.

Kl. 14.45

Det er yderst vigtigt, at vi politikere samtidig har en aktiv og direkte dialog med både fagfolk, repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amsrådsforeningen og ministerium, og at det sker med politikere på tværs af partierne, så vi ikke kun har denne rådgivning hver for sig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti støtter ophævelsen af revisionsbestemmelsen, som medfører en permanentgørelse af den gældende retstilstand, for vi er enige med socialministeren i, at det vil være sigtsmæssigt at kunne lade tilbageholdelsesadgang indgå som en del af det samlede udbud af behandlingsmuligheder.

Vi vil endda gå så vidt som til at sige, at en gravid misbruger skal tilbageholdes i et afvænnings- og behandlingssystem under graviditeten, så hun på fødselstidspunktet er stoffri og kan tage vare på sig selv og barnet. Vi mener, det er et rimeligt indgreb over for misbrugeren, for her må vi altså først og fremmest tænke på det ufødte barns tarv. Det er en forfærdelig situation, at en misbruger bliver gravid og derved udsætter fosteret for ganske betydelige risici, der med stor sandsynlighed skader barnet for livet.

Vi ved godt, at direkte tvang ikke kan praktiseres inden for den gældende lov, da den er baseret på frivillighed. Men vi vil opfordre amterne til at anvende loven og bruge tilbageholdelselementet som støtte i motivationsarbejdet.

Mange narkomaner er så syge og langt ude i et misbrug, at de derfor ikke kan tage ansvar for deres eget liv. I de tilfælde må andre gå ind og tage over, og tilbageholdelselementet er måske den bedste løsning for netop disse personer.

Det er en samfundsopgave at sørge for behandlingsmuligheder for narkotikaafhængige, og Dansk Folkeparti er enig i, at behandlingstilbuddene skal være så varierede som muligt. De mennesker, der ønsker at komme ud af et misbrug, skal have muligheden for at vende tilbage til et normalt liv. Forudsætningen er selvfølgelig, at der er afvænningspladser nok. Det er der ikke på nuværende tidspunkt. Her må man sige,

at vi halter bagud. Men det kan der selvfølgelig ændres på.

Dansk Folkeparti mener, det er vigtigt med en åben debat omkring misbrug, når det drejer sig om forebyggelse – her tænker jeg på oplysningskampagner på landets folkeskoler – om afvænningsmetoder og sidst, men ikke mindst om efterbehandling og opfølgning.

Der skal støttes op om de mennesker, der er afvænnet, med terapi, uddannelse, job og ordentlige boligforhold. Det nytter intet, at man afvænner dem og så sender misbrugerne tilbage i miljøet igen. Så er alt spildt. Alt for tit ser vi dødsfald i forbindelse med en overdosis.

Narkotikamisbrug er et samfundsproblem, som vi er nødt til at forholde os til. Narkotikaforbrydelser er kendetegnet ved meget stor skrupelløshed fra de kriminelles side og uoprettelige skadevirkninger for ofrene og samfundet.

Derfor mener jeg også, det er relevant her til sidst at sige, at Dansk Folkeparti ønsker at styrke narkotikabekæmpelsen meget væsentligt – både den politimæssige indsats og ligeledes en skærpeelse af straffeloven.

Sagt med andre ord så må salg af narkotika ganske enkelt bringes til ophør.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte ministerens lovforslag. Vi mener, det er vigtigt, at narkotikabehandling har så bred en vifte af muligheder som overhovedet muligt, så mulighederne for afvænningen tilpasses den enkeltes behov.

I den her omtalte ordning er der godt nok tale om tvang, og der er tale om tilbageholdelse, men det sker på frivillig vis, hvor afvænneren selv får mulighed for at få den støtte, der kan ligge i at bede andre om at holde én tilbage.

Essensen er jo netop her, at man som individ ønsker denne her afvænnings, og at man på forhånd går ind og siger, at nu vil man det gerne. Hvis man så kan nå til den erkendelse, at når man har haft nogle dage uden stoffer, så gør det ondt, og det gør det både fysisk og psykisk, skal man også have muligheden for at blive holdt tilbage i den situation.

Der er i denne her ordning en stor grad af frivillighed og stor grad af at lade den enkelte gå ind i løsningen, at det ikke er en tvang fra samfundets side, det er en frivillig påtaget tvang.

Derfor mener vi, at der ingen problemer er for borgerens frihedsrettigheder, og vi mener, det er et godt behandlingstilbud, som skal supplere de yderligere tilbud.

Kl. 14.50

Jeg kan tilslutte mig opfordringerne til at undersøge, hvorfor amterne ikke bruger det mere, og samtidig herfra opfordre amterne til at huske at tilbyde denne mulighed til narkomaner.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det er ikke første gang, vi behandler det her forslag, for revisionsbestemmelsen har jo betydet, at vi er vendt tilbage til diskussionen med jævn mellemrum. Det, der så foreslås, er, at det skal vi ikke mere, for nu skal adgangen til at bruge tvang permanentgøres.

Jeg har med meget stor interesse lyttet til de ordførere, der forsøgte at gøre én ting ud af frivillighed og tvang. Det lader sig hverken sprogligt eller logisk gøre. Enten er man tilhænger af frihed i det her, eller også er man tilhænger af tvang, alt andet er at lege med ord på en underlig måde.

Jeg synes i øvrigt, det er lidt underligt i et år, hvor vi diskuterer overflødige nævn og sådan noget, at vi her står med en lov, der har eksisteret i 10 år, men hvor bestemmelsen aldrig har været anvendt og formentlig heller ikke bliver det fremover, for hvis man læser Amtsrådsforeningens bemærkninger til dette lovforslag – det være også sagt til de ordførere, der gerne ville spørge rundtomkring, for der ligger faktisk et svar fra Amtsrådsforeningen – lyder konklusionen som følger:

»Lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling har siden sin ikrafttræden aldrig været anvendt, og Amtsrådsforeningen er ikke bekendt med amter, der påtænker at anvende de i umiddelbar fremtid. Amtsrådsforeningen kan derfor ikke tilslutte sig en ophævelse af revisionsbestemmelsen og dermed permanentgørelse af loven.«

Amterne har forholdt sig til det her. Hvorfor mon de så ikke er tilhængere af tvang? Det tror jeg bl.a. ikke de er, fordi jeg tror, de har kigget til de lande, der anvender tvang, og prøvet at spørge, om det er gået godt dér. Sverige er et af de lande, der i vid udstrækning anvender tvang. Svaret er nej. Svaret er, at Sverige har nogle ekstremt høje dødstal. I det øjeblik tvangen ophører

og man bliver sluppet ud igen, tager man en overdosis med nogle ekstremt høje dødstal til følge.

Der er nogle af ordførerne, der har beskæftiget sig med det meget alvorlige emne gravide misbrugere, som Folketinget afholdt en høring om for ca. 2 år siden, og som vi i øvrigt også undersøgte på en studietur til Norge, som Folketingets Socialudvalg var på. Det synes jeg var en meget spændende tur.

Vi spurgte bl.a.: Risikerer I ikke, at nogle af dem, som henvender sig til en offentlig myndighed, når de bliver udsat for tvang, så holder sig væk af angst for at blive udsat for tvang, og det, I så har opnået med tvangen, er, at de mennesker, der har brug for et behandlingstilbud, i virkeligheden bare fjerner sig endnu mere fra det offentlige tilbud? Svaret var: Jo.

En anden ting, man skal overveje ved tvangen, er, at mennesker vil koble sig ud og ind med nogle voldsomme abstinenser til følge for det barn, der bliver født, langt voldsommere end ved det stabiliserede misbrug.

Jeg tror, at ordførerne lige skal overveje, om der mon ikke er en god grund til, at lige præcis de amter, som sidder tæt på problemerne, som har folk med solid viden og erfaring på de her områder, er dem, der anbefaler, at vi ikke anvender tvang. Det bare være sagt til almindelig orientering.

Lige til slut: Jeg synes også, det er interessant, at der ligger en anbefaling fra Narkotikarådet om ikke at støtte det her forslag. Det er jo dem, den tidligere regering har udpeget til at være ekspertisen på det her område, men de forsvinder så nu, for rådet bliver nedlagt. Jeg håber, at det, at Amtsrådsforeningen anbefaler, at man ikke bruger tvang, ikke betyder, at Amtsrådsforeningen også bliver nedlagt. Det ville være ganske vidtgående.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bemærker, at hr. Villy Søvnald ikke kan se, at man kan have frivillighed og tvang samtidig. Men kan hr. Villy Søvnald ikke bekræfte, at når man tager et job, så vælger man også for at få et job og for at få en løn frivilligt at tvinge sig selv til at møde om morgenen hver morgen og i øvrigt agere hensigtsmæssigt i forhold til sin arbejdsgiver?

Det, der er tale om med det her forslag, er jo netop, at man ønsker det mål, man kan nå i sid-

ste ende, og derfor ved man, at man for at nå det mål er nødt til at underlægge sig selv en tvang.

Jeg ser ingen problemer, fordi man netop frivilligt skal indgå i aftalen, og fordi man også frivilligt kan gå ud af aftalen igen. Derfor behøver man ikke være bange for at møde systemet senere hen, for man kan jo netop bare lade være med at indgå aftalen. Det er ganske frivilligt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man kan også godt overveje, om vi skal tage den lange diskussion om det her forslag, der jo indeholder den meget store frihed, at det ikke bliver anvendt, så på den måde har vi en meget stor frihed til at diskutere frit, men jeg synes, man gør en fejl, hvis man ophæver grænsen mellem frivillighed og tvang.

Kl. 14.55

Jeg synes også, at hvis man kigger på de tilgrænsende områder, så har vi f.eks. psykiatrien, hvor der kan argumenteres på præcis samme måde, at for at gøre mennesker en tjeneste er det bedre, at vi i nogle situationer tvinger dem – der kan så også være situationer, hvor det er nødvendigt – men her har vi faktisk bevæget os i den stik modsatte retning. Vi har systematisk forsøgt at gå væk fra tvang i psykiatrien.

Det gode ved at bevæge sig væk fra tvang er, at man så tvinger dem, der arbejder med sagerne, til at finde en pædagogik, en metodik, som ikke er en tvangsmetodik, men som er en frivillighedens og en opfordringens metodik.

Og til dem, der er optaget af de høje dødsstal, vil jeg bare sige, at det har at gøre med helt andre ting end tvang. Det har at gøre med, at Folketinget indtil nu ikke har været villig til at give en del af de stofmisbrugere det tilbud, der kunne hjælpe dem, der har det allerværst.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

indledningsvis vil jeg undre mig over, at hr. Villy Søvnald ikke nævnte, at regeringen sådan set også går ind for at nedlægge amterne og dermed også overflødiggøre Amtsrådsforeningen og dermed også overflødiggøre den type af indsigelser, som vi har fået her. Derfor kan man sige, at for regeringen er den hellige grav vel forvaret, da begge de to substantielle høringssvar, der er kommet til dette lovforslag, er kommet fra folk, som måske, måske ikke inden for både en kort

tidshorisont og også en overskuelig tidshorisont ikke eksisterer.

For nogle af os andre er det svært at se bort fra de høringssvar, der er kommet. Jeg bilder mig faktisk ind at vide ganske, ganske lidt om dette område, men både Narkotikarådet og Amtsrådsforeningen ved ganske meget på det her område. Derfor gør det indtryk, når de siger, at en lov, som ikke konkret har været anvendt i 10 år, er overflødig.

Derfor har vi meget svært ved at støtte, at revisionsbestemmelsen blot fjernes, og man dermed får et stykke overflødig lovgivning permanentgjort i den jo meget, meget store mængde af lovgivning, vi allerede har.

Vi er meget skeptiske over for at fjerne revisionsbestemmelsen, men vi vil naturligvis gerne høre på socialministerens argumenter i forhold til den væsentlige og tunge indsigelse, der er kommet fra dem, som er lovens rette brugere, nemlig bl.a. amterne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Falcon som ordfører.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten deler betragtningerne fra SF og Det Radikale Venstre. Vi synes ikke, at noget, som ikke har været anvendt, skal indarbejdes permanent i loven.

Vi kan godt se logikken i, at man siger, at en revisionsbestemmelse skal ophæves, når man har haft den oppe et par gange i forvejen, men vi synes omvendt, at det er for vigtigt et spørgsmål til bare at bruge den type simpel logik.

Den mest logiske konsekvens af, at loven aldrig har været anvendt i praksis, ville efter Enhedslisten mening være helt at afskaffe loven, og vi er enige med Narkotikarådet i, at behandlingsmæssige og etisk-praktiske grunde gør, at tvangstilbageholdelse aldrig er en god idé, heller ikke selv om stofmisbrugerer principielt har sagt ja på forhånd. Vi kan derfor ikke støtte socialministerens forslag om en ophævelse af revisionen, og her er vi helt på linje med Amtsrådsforeningen.

Selv om de forudgående revisioner ikke har haft nogen indholdsmæssig betydning, har de dog været en påmindelse om, at denne her lov har tvangsmuligheder, og at den skal revurderes, når og hvis der nogen sinde bliver indhentet erfaringer.

Vi så som sagt allerhelst, at loven helt blev ophævet på det her felt. Der er ingen positive er-

faringer med tvang på det her felt, og hvis det var, man endelig mente, at man ville drage nogle erfaringer i forhold til at bruge tvang, så skulle man se at arbejde på at oprette flere stoffri fængsler, for dér har man dog en vis kontrol, hvis man ellers ville håndhæve den, men det er så ikke et område, man har ønsket at tage op.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig i, at der fortsat skal være en mulighed for at fastholde stofmisbrugere i behandling. Socialudvalget har som nævnt for et par år siden været i Norge og har set, at det fungerer til glæde for mange i Norge.

Kl. 15.00

Den gruppe af misbrugerne, som vi i Kristeligt Folkeparti specielt tænker på i denne forbindelse, er de gravide misbrugere. Vi ved, at et misbrug, hvad enten det er et stof- eller alkoholmisbrug, kan tilføje et foster uoprettelige skader både fysisk og mentalt, og at nogle børn skal behandles resten af livet for disse skader. Der er meget alvorlige og svære konsekvenser af gravidens misbrug, både for den gravide selv, for barnet, for familien og for samfundet.

I forbindelse med behandlingen af forslaget vil jeg da også spørge om, hvordan en formulering i loven skal fortolkes. Det spørgsmål kan så blive rettet til ministeren, eller også kan jeg rette det til ministeren via udvalget.

Men der står i loven, at stofmisbrugeren kan tilbageholdes, hvis vedkommende frembyder nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre. Dette »andre«, og det er egentlig mit spørgsmål, kan det forstås således, at et foster er omfattet? Kan »andre« være fosteret? Ifølge lov om social service § 2, stk. 1, må denne paragraf kun anvendes på bestemte offentlige døgninstitutioner i forbindelse med et igangsat behandlingsforløb, når der er indgået en kontrakt om behandling med mulighed for tvangstilbageholdelse.

Den nuværende lov giver altså ikke mulighed for at tilbageholde gravide misbrugere på sygehusafdelinger eller andre behandlingsafsnit og/eller i en akutsituation uden forudgående kontrakt.

Lederen af familieambulatoriet på Hvidovre Hospital, læge May Olofsson, har ved flere lejligheder, også ved den konference, som blev nævnt lige før, gjort opmærksom på, at op til 75

pct. af alle fostre bliver forgiftet af moderens misbrug. May Olofsson har i flere omgange udtrykt et inderligt ønske om, at læger skal have mulighed for at tvangstilbageholde gravide misbrugere, inklusive alkoholikere, som er i behandling på sygehusafdelinger. Og når vi nu taler om erfaringer osv., jamen så er May Olofsson nok den, der har størst erfaring på det her område.

Vi ved jo alle, at når et barn er født, står vi som samfund med alle mulige tilbud om hjælp og behandling, men da er skaden jo sket. Så hvorfor ikke forsøge at træde til, før skaden sker, forebyggende for at undgå, at den sker? Og det skal ske så tidligt som muligt i graviditeten.

I Norge har man mange gode resultater og erfaringer på det her område, og May Olofsson efterspørger mere af den her slags. Det håber jeg at ministeren vil tage med og muligvis overveje at lave en ændring på det her område. Men den her lille lovændring, som vi diskuterer i dag, kan vi stemme for.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er meget glad for, at der er flertal for, at vi nu fjerner revisionsbestemmelsen og gør det permanent, at amterne får mulighed for at tilbageholde en misbruger, der gerne vil ud af sit misbrug og fastholdes i behandling.

Venstres ordfører kom ind på, at det kunne være interessant at få belyst, hvorfor bestemmelsen ikke har været anvendt overhovedet, og fru Tove Videbæk spurgte, om »andre« eventuelt var et foster.

Det får mig til at sige, at der er behov for, at vi analyserer, om loven, som den ligger i dag, er god nok. Den er jo i hvert fald ikke klar nok, den er ikke til at forstå, og i og med at nogle amter heller ikke har brugt den overhovedet, er det mit indtryk, at der er nogle barrierer. Og jeg synes også, at der ud fra et barns tarv virkelig er et behov for, at man snakker med gravide misbrugere om at lade sig frivilligt tvangsindlægge til behandling.

Med hensyn til den radikale ordførers bemærkning om Narkotikarådets anbefaling om at afvise forslaget, forstår jeg godt den principielle afvisning på den måde, at man får det bedste resultat ad frivillighedens vej. Jeg læser også deres høringssvar sådan, at man altid vil opnå de bedste resultater, når noget foregår frivilligt. Så er der jo selvfølgelig også de etiske aspekter i det.

Men jeg synes nu alligevel, at vi bør lade muligheden stå åben, så amterne har mulighed for

at lade personer, der ønsker det, frivilligt tvangsbehandle. Og muligheden er her nu. Jeg vil se, hvordan vi kan styrke loven, så den måske også kan blive brugt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 15.05

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Efterprøvelse af skøn).

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

SF ønsker med dette forslag at ændre retssikkerhedslovens § 69, sådan at de sociale klageinstanser kan prøve skønsmæssige afgørelser i samme omfang som domstolene.

Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at den nuværende formulering af § 69 ikke er tilstrækkelig klar. Det har medført, at enkelte af de sociale ankenævner har fået en opfattelse af, at adgangen til at tilsidesætte skønnet er snævrere, end den faktisk er. Jeg er derfor også enig med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt at præcisere, at skønnet altid kan og skal efterprøves. Skønnet skal dog kun tilsidesættes, hvis resultatet af skønudøvelsen er ulovligt eller urimeligt.

Faktisk forholder det sig sådan, at klageinstanser allerede i dag både kan og skal prøve kommunale og amtskommunale afgørelser fuldt ud. Det vil sige, at klageinstanser skal foretage den samme vurdering af kommunens afgø-

relser, som domstolene foretager. Det gælder alle afgørelser, også de afgørelser, hvor kommunen i et eller andet omfang skal foretage et skøn.

Men der er også elementer i SF's forslag, som jeg ikke er enig i. Når klageinstanser efter de gældende regler ikke kan ændre enhver afgørelse, som kommunen træffer og som indeholder et skøn, så skyldes det, at kommunerne naturligvis har en ret til selv at fastlægge det kommunale serviceniveau. Det er selvfølgelig under forudsætning af, at kommunerne efterlever deres forpligtelser efter den sociale lovgivning.

Efter min opfattelse tilsidesætter SF's forslag denne kommunale ret. En sådan indgriben i det kommunale selvstyre er jeg ikke enig i, hvorfor regeringen trods de positive elementer må afvise det her forslag. I stedet for vil regeringen i februar dette år fremsætte et forslag, som tilgodeser borgernes retssikkerhed og dermed præciserer de gældende regler og § 69, men uden at det kommunale selvstyre sættes ud af kraft.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

SF rejser her en debat om retssikkerhedslovens § 69. I Venstre er vi enige i, at der er grund til at se på de gældende formuleringer. Men jeg er så ikke enig i SF's forslag til ændringer. Det skal naturligvis være sådan, at et skøn kan efterprøves, men det skal vel at mærke være en efterprøvelse af skønnet inden for kommunernes serviceniveau. Det skal ikke være sådan, at man den vej rundt kan ændre på det kommunale serviceniveau. Det skal fortsat være en lokal afgørelse, hvad det er for et serviceniveau, borgerne lokalt skal have.

Da der hersker en vis usikkerhed om, hvad bestemmelsen siger, er der grund til at præcisere bestemmelserne og dermed få ryddet enhver tvivl af vejen i forhold til, hvorvidt et skøn kan efterprøves. Det kan naturligvis kun ændres, hvis det så er urimeligt eller ulovligt, men det kan ikke ændre på det lokale serviceniveau.

Derfor skal vi fra Venstres side afvise forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Vi ønsker alle en meget stor retssikkerhed over for alle borgere, også i sociale sager. Sociale sa-